

holder saa overordentlig stærkt paa. Det glæder mig meget, at der jo nu foreligger Bevis for, at det ikke altid har været saa, men det forekommer mig rigtignok, at den højtærede Minister hængte sig saa stærkt i Formerne, hvorunder Bestyldningerne vare komne frem, at han glemte at give en Forklaring over, at Bestyldningernes Fremkomst ikke har bevirket det, som de naturlig maatte bevirke, nemlig en Undersøgelse mod den bestyldte Embedsmand. Det kunne vi Børgfolk ikke forstaa og ville aldrig lære at forstaa, at naar en Mand bliver bestyldt for noget, at der saa ikke bliver foretaget en Undersøgelse om, hvorvidt han har gjort sig skyldig i nogen Forseelse eller ikke. (Modsigelse). Ja, de ærede Medlemmer synes ikke rigtig om det Ræsonnement, men det er alligevel det sande, at saaledes rasjonnere Folk, naar en Bestyldning kommer frem. Det er selvfølgelig ikke altid ligegyldigt, hvor den kommer fra, men man vil formodentlig ikke paastaa, at de Bestyldninger, her ere fremførte, ere fremkomne fra en Mand, som ikke baade havde god Vejlighed til at vide og virkelig ogsaa vidste god Besked om, hvad der foregik ude paa Hospitalet. Man har ikke brudt sig om Realiteten af Bestyldningen, der er fremkommen, men man har brudt sig om Formerne, hvorunder den fremkom. Men saa vil jeg endvidere bemærke, at naar den ærede Minister i et langt Foredrag har gennemgaaet Enkelthederne af, hvad jeg har fremført, saa glæder det mig meget, at det meste af, hvad han sagde, i Grunden var en Indrømmelse af, hvad jeg har fremført. Jeg har anført tre Ting imod den paagældende, og da først det, at han havde brugt for mange Penge paa nogle Rejser, han havde foretaget paa offentlig Regning. Nu siger den højtærede Minister, at nu er der indleveret Regnskab over dette Beløb, altsaa 5 Aar efter, at den første Rejse er foretagen, saa kommer Regnskabet over, hvorledes Rejserne ere foretagne. Den højtærede Minister siger, at mange Gange gav man slet ikke en saadan Rejsegodtgørelse, der var beregnet efter Rejsens Længde og de virkelige Udgifter, men man gav en rund Sum til de paagældende at rejse for, og det ved jeg, godt, det have vi mange Gange gjort, vi have givet runde Summer, navnlig som den ærede Minister nævnte, til Universitetets professorer til at rejse et eller andet Sted hen. Men der har det været givet, hvor lang Rejsen var, hvorhen den gjaldt, og hvor længe den skulde vare, og saa kan man naturligvis danne sig et Skøn om, hvad det koster, og i saa Tilfælde har den paagældende ikke noget Regnskab at aflægge. Men

i dette Tilfælde tror jeg, at den Korrespondance, der har været ført mellem Ministeriet og den paagældende, tyder paa eller viser tydelig, at det var Meningen, at der skulde aflægges Regnskab derfor, og dette Regnskab siger jo ogsaa den højtærede Minister er nu kommet. Deri ligger en Anerkendelse af, at det bør aflægges, og mere forlanger jeg ikke. Det er altsaa kommet nu, men hvorfor ikke tidligere? Den højtærede Minister har nu forlangt og derfor faaet det, men det er netop det, jeg har anket over, at det ikke er kommet tidligere. — Med Hensyn til den Anse, jeg fremkom med om det store Medicinforbrug, saa mente den højtærede Minister, at det var lidt smaat, at man kom med det, men han har jo fuldstændig indrømmet, hvad jeg sagde, han havde ikke en eneste Indvending at gøre imod det meget betydelige Beløb, jeg anførte, nemlig at der af den enkelte Mand var forbrugt et Beløb af 200 Kr. i et Aar, tolv Maaneder, og at der var forbrugt et lignende Beløb til andre Ting, Toiletmidler, og diætetiske Næringsmidler som Maltøl o. s. v. Den højtærede Minister erklærede ved den Vejlighed, at Eau de Cologne var et godt Desinfektionsmiddel. Det har jeg aldrig vidst for. Jeg har truffet mange Væger, der lugtede af Karbol, men jeg har aldrig truffet nogen Væge, der lugtede af Eau de Cologne, saa det er en ny Opfindelse, som er gjort der. Men i hvert Fald, det er en fuldstændig Indrømmelse fra den højtærede Ministers Side af, at den paagældende har brugt dette enorme Beløb. — Saa komme vi til Huslejen. Der har den højtærede Minister ment, at den paagældende ikke har beregnet sig Huslejen for længere Tid, end han var berettiget til, idet der forekommer eller synes at være nogen Uoverensstemmelse i Meningerne om, paa hvilket Tidspunkt Hospitalet har overtaget Driften af de paagældende Ejendomme, idet Ministeren satte det nogle Maaneder tidligere, end jeg gør. Men derimod har den højtærede Minister ikke paa nogen Maade sagt det aller mindste imod min Paastand om, at der var brugt et aldeles uforvarsligt Beløb til Montering af den paagældende Vejlighed, endogsaa med Gulvtæpper, inden den blev benyttet. Den blev taget i Brug af den paagældende ved April Flyttedag 1889. Fjorten Dage i Forvejen stod der et Avertissement i „Berlingske Tidende“, hvor den paagældende Vejlighed averteredes til Leje som en god, rar Vejlighed, bestaaende af seks smukke, vel vedligeholdte Værelser, men ikke desto mindre skulde der i det første Aarstid bruges over 1,000 Kr. for at sætte den i Stand til, at